

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/429/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514206642
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3514206642.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a členiek senátu Mgr. Zuzany Holúbkovej a JUDr. Gabriely Janákovvej v spore žalobcu: C.. W.. I. J., bytom D., O. XXX/X, zast. JUDr. Petrom Kubinom, advokátom so sídlom v Bratislave, Štefánikova 15, proti žalovanej: X. G., bytom C., G. 28X/X, o určenie, že listiny účastníkov nepreukazujú splnenie ani zabezpečenie splnenia vzájomnej povinnosti, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 14. apríla 2016, č.k. 4C/214/2014-32, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalovaná **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. a § 43 ods. 1 Exekučného poriadku určenia, že list žalovanej, zaslaný prostredníctvom advokáta JUDr. Dušana Krivského žalobcovi dňa 10.07.2013 a odpoveď žalobcu zaslaná žalovanej v liste zo dňa 19.07.2013, s predmetom „Vec: nehnuteľnosť D. P.“, nepreukazujú splnenie ani zabezpečenie splnenia vzájomnej povinnosti žalovanej, vyplývajúcej jej z uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.03.2013, pod sp. zn. 11C/99/2012, ako podmienky podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku pre účely exekúcie, vedenej na návrh žalovanej ako oprávnenej súdny exekútorom JUDr. R. G., so sídlom Exekútorského úradu v Skalici, Gorkého 1. Zároveň súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov konania vo výške 311,51 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalovanej JUDr. Dušana Krivského. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 43 ods. 1, 2, § 189 ods. 1 Exekučného poriadku a výsledkami vykonaného dokazovania, keď mal preukázané, že žaloba nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Súd vychádzal zo zistenia, že exekučný titul, v danom prípade uznesenie o schválení súdneho zmieru o zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam a nariadení predaja nehnuteľnosti, je exekučným titulom, ktorý oprávňuje ktoréhokoľvek zo spoluvlastníkov, aby podal návrh na začatie exekúcie predajom nehnuteľností, a to bez splnenia akýchkoľvek podmienok alebo splnenia vzájomných povinností, keďže exekučný titul v danom konkrétnom prípade žiadnu povinnosť účastníkom neukladá. Ustanovenie § 43 Exekučného poriadku sa vzhľadom na túto skutočnosť na prejednávajúcu vec nevzťahuje. Ďalej súd uviedol, že povinný spoluvlastník sa mohol v exekúcií domáhať obrany formou námietok proti exekúcii, čo žalobca aj urobil, avšak o jeho námietkach bolo právoplatne rozhodnuté tak, že boli zastavené (správne - námietky boli zamietnuté). Zároveň v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. súd konštatoval, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že list žalovanej a odpoveď žalobcu, ktoré predchádzali začatiu exekučného konania, nepreukazujú splnenie ani zabezpečenie splnenia vzájomnej povinnosti žalovanej, vyplývajúcej jej z uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.03.2013, pod sp. zn. 11C/99/2012. Súd teda žalobu

zamietol aj z dôvodu absencie naliehavého právneho záujmu. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia vo výške 311,51 eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prostredníctvom právneho zástupcu žalobca, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že súd jeho žalobe v celom rozsahu vyhovie. Zároveň žiadal, aby žalovaná bola zaviazaná nahradiť mu trovy konania. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a teda uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že súd nesprávne právne posúdil otázku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. On naliehavý právny záujem preukázal v bodoch 6 až 11 žaloby, čo podložil aj príslušnými dôkazmi, ktoré k žalobe priložil. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení podľa neho spočíva v tom, že ak k tomuto určeniu nedôjde, budú predmetné nehnuteľnosti predané v dražbe organizovanej súdnym exekútorom, kde hrozí podstatne nižší výťažok z ich predaja než by bol pri štandardnom zmluvnom predaji, čím mu hrozí (a aj žalovanej, hoci si to neuvedomuje) nie zanedbateľná škoda na majetku. V žalobe preukázal, že existujú záujemcovia o kúpu predmetných nehnuteľností, ktorí však majú záujem o ich kúpu štandardnou zmluvnou cestou, mimo exekučnej dražby. Prebiehajúca exekúcia však bráni tomu, aby sa s nehnuteľnosťami nakladalo a preto vedením exekúcie žalovaná bráni tomu, aby sa nehnuteľnosti mohli predať za konsenzuálne určenú cenu a za štandardných podmienok. Je toho názoru, že vedenie exekúcie na nehnuteľnosti je neprípustné a nezákonné, keďže neboli splnené podmienky vykonateľnosti exekučného titulu podľa § 38 ods. 2 a § 43 ods. 1 Exekučného poriadku. Určenie, ktoré požadoval od súdu na základe tejto žaloby, je jediným možným prostriedkom na zastavenie prebiehajúcej exekúcie a uskutočnenia predaja predmetných nehnuteľností niektorému zo záujemcov štandardným spôsobom na základe kúpnej zmluvy. V prípade, ak by súd žalobe vyhovel, právoplatný určovací rozsudok by ho oprávňoval žiadať o zastavenie predmetnej exekúcie podľa § 58 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku. Naopak, bez takéhoto určenia nemá podklad pre podanie takejto žiadosti. On síce uviedol, že v predmetnom konaní podľa jeho názoru ani nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem, nakoľko právo požiadať súd, aby rozhodol spor ohľadom splnenia podmienky vykonateľnosti exekučného titulu podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva priamo zo zákona, napriek tomu však v konaní naliehavý právny záujem na požadovanom určení preukázal, avšak súd prvej inštancie ho nesprávne právne posúdil. Rovnako nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že exekučný titul oprávňuje ktoréhokoľvek zo spoluvlastníkov, aby podal návrh na exekúciu predajom nehnuteľností, a to bez splnenia akýchkoľvek podmienok alebo splnenia vzájomných povinností, keďže exekučný titul v danom prípade žiadnu povinnosť účastníkom neukladá. V uznesení o schválení súdneho zmiernosti súd nariadil účastníkom konania predať predmetné nehnuteľnosti a rozdeliť výťažok z predaja rovným dielom. To znamená, že predmetným uznesením bola účastníkom konania uložená povinnosť predmetné nehnuteľnosti predať. Ak by táto povinnosť neexistovala, nebolo by na základe daného uznesenia vôbec, čo exekúovať. Zo znenia exekučného titulu je zrejmé, že predaj predmetných nehnuteľností je možné uskutočniť iba spoločným úkonom jeho a žalovanej ako spoluvlastníkov nehnuteľností. K splneniu povinnosti predať nehnuteľnosti v zmysle exekučného titulu je on zaviazaný spoločne so žalovanou, pričom ani jeden z nich nemôže túto povinnosť splniť bez súčinnosti toho druhého. Súd sa teda mylí, keď uvádza, že exekučný titul v tomto prípade žiadnu povinnosť účastníkom konania neukladá. Na takéto prípady potom pamätá ust. § 43 Exekučného poriadku, ktoré jasne uvádza, že v prípade sporu rozhodne súd. To znamená, že ak existuje spor ohľadom splnenia vzájomnej povinnosti oprávneného, potom o tomto spore má právomoc rozhodnúť súd. Nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že túto právomoc vykonáva súd v rámci konania o námietkach. Ak by to tak bolo, potom by citovaná veta v § 43 ods. 1 Exekučného poriadku bola nadbytočná, pretože právomoc súdu rozhodovať o námietkach proti exekúcii vyplýva z iného ustanovenia, ktoré s § 43 ods. 1 Exekučného poriadku nijako nesúvisí ani s ním nie je previazané. Je toho názoru, že predmetná vec je incidenčným sporom, ktorý svojou povahou súvisí a bol vyvolaný predmetným exekučným konaním. Exekučný poriadok v § 43 ods. 1 priamo počíta s tým, že takýto spor môže vzniknúť a že ho bude rozhodovať iný súd, než je exekučný súd. Ak by rozhodovanie o spore podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku malo byť možné len v rámci rozhodovania o námietkach proti exekúcii, potom by o takomto spore musel vždy rozhodovať iba exekučný súd, lebo iba ten má právomoc rozhodovať o námietkach proti exekúcií. V odbornej literatúre sa na tomto mieste uvádza, že listinou preukazujúcou splnenie podmienky splnenia vzájomnej povinnosti oprávneného podľa § 43 ods. 2 Exekučného poriadku spravidla bude určovací rozsudok súdu vydaný v základnom konaní podľa § 80 písm. c/ O.s.p., z ktorého výroku bude zjavné, že k splneniu danej podmienky či vzájomnej povinnosti došlo. Je toho názoru, že súd prvej inštancie sa zamietnutím žaloby dopustil odmietnutia spravodlivosti,

pretože odmietol uplatniť právomoc, ktorú podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku mal. Žalovaná teda v zmysle § 43 ods. 2 Exekučného poriadku mala k návrhu na exekúciu priložiť relevantné dôkazy o tom, že zabezpečila splnenie svojej povinnosti voči žalobcovi, poskytnúť mu súčinnosť pri predaji nehnuteľností. Pokiaľ tak neurobila, exekútor mal takéto dôkazy od žalovanej požadovať podľa § 40 ods. 1 Exekučného poriadku, nakoľko bez takýchto dôkazov nie je možné exekúciu vykonať. Žalovaná však k návrhu na vykonanie exekúcie listinu požadovanú podľa § 43 ods. 2 Exekučného poriadku nepriložila. Priložila iba výzvu a odpoveď žalobcu, z ktorej však nijako nevyplýva, že by žalovaná ako oprávnená splnila, prípadne zabezpečila splnenie svojej vzájomnej povinnosti. Nepreukázanie splnenia alebo zabezpečenia splnenia vzájomnej povinnosti žalovanej ako povinnej a nepredloženie listiny vydananej alebo overenej oprávneným orgánom, z ktorej je uvedená skutočnosť zjavná, spôsobuje nevykonateľnosť exekučného titulu. Za takýchto okolností nie je možné v tejto exekúcií pokračovať, ale musí byť zastavená podľa § 57 ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku z dôvodu, že sa exekúcia začala a exekučný titul, na podklade ktorého sa exekúcia vedie, sa dosiaľ nestal vykonateľným.

3. K podanému odvolaniu žalobcom sa vyjadrila žalovaná, ktorá žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové okolnosti, ku ktorým by sa nebola vyjadrila. Zotrvávala na svojom vyjadrení k určovacej žalobe a zdôraznila, že žalobca robí všetko pre to, aby oddialil exekúciu. O obštrukciách žalobcu sa súd mohol presvedčiť z exekučného spisu. V exekučnom konaní podal žalobca rozsiahle námietky, ako voči exekúcií, tak aj voči trovám exekúcie, ktorými sa podrobne zaoberal exekučný súd. Námietky žalobcu boli zamietnuté a tieto konania sú právoplatne skončené. Dodala, že zo strany žalobcu ide o zjavné zneužitie práva a takéto konanie nepožíva právnu ochranu. Žalobca žalobu podal a v konaní pokračuje len preto, aby udržal odklad exekúcie v exekučnom konaní. Má za to, že keby súd rozhodoval za účinnosti nového civilného sporového poriadku, mohol by žalobu odmietnuť. Zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

5. V prvom rade je potrebné uviesť, že v posudzovanej veci súd prvej inštancie rozhodol a odvolanie žalobcu bolo podané pred 01. júlom 2016. Dňa 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (CSP), ktorý upravuje postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov. Civilným sporovým poriadkom, bol zrušený Občiansky súdny poriadok - zákon č. 99/1963 Zb..

6. Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia, ako aj základných princípov, na ktorých je Civilný sporový poriadok postavený, odvolací súd v danej veci posudzoval žalobcom uplatnené odvolacie dôvody podľa zákona účinného v čase podania odvolania, teda podľa vtedy platného procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku.

7. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky týkajúce sa preskúmvanej veci, ktoré boli v odvolaní žalobcom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými aj právnymi závermi súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalobcu sú v podstate totožné s námietkami, ktoré uplatnil pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa v dostatočnom rozsahu už vypořiadal súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval správne citované zákonné ustanovenia a vo veci aj vecne správne rozhodol.

8. Žalobca v odvolaní namieta nesprávne právne posúdenie veci, teda uplatňuje odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. (teraz ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

9. Podstatou žalobcom uplatneného odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu právnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

10. Preskúmaním veci odvolací súd nezistil opodstatnenosť tohto uplatneného dôvodu na odvolanie. V danej veci súd prvej inštancie správne na uplatnený nárok žalobcu aplikoval ust. § 43 ods. 1, 2 zák. č. 233/1993 Z.z. (Exekučný poriadok). Ako je zrejmé z výsledkov vykonaného dokazovania exekučným titulom v danej veci bolo uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.03.2013, č.k. 11C/99/2012-49, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 03.05.2013, ktorým bol schválený súdny zmiar účastníkov v znení: „Podielové spoluvlastníctvo účastníkov k domu súp. č. XXXX postavenému na parcele "Q." č. XXXXX/2, k pozemku parcela "Q." č. XXXXX/1, záhrady s výmerou 471 m², k pozemku parcela "Q." č. XXXXX/2, zastavané plochy a nádvoria s výmerou 1097 m², k pozemku parcela "Q." č. XXXXX/7, zastavané plochy a nádvoria s výmerou 712 m², k pozemku parcela "R." č. XXXXX, orná pôda s výmerou 2230 m², všetko v k.ú. D. P., zapísané na LV č. XXXX pre k.ú. D. P., sa zrušuje. Zrušené podielové spoluvlastníctvo účastníkov k uvedeným nehnuteľnostiam sa vyporiadava tak, že sa nariaduje ich predaj a následné rozdelenie výťažku z predaja medzi účastníkov konania v pomere 1:1.". Žalovaná listom z 10.07.2013 prostredníctvom právneho zástupcu vyzvala žalobcu, aby podnikol spolu s ňou kroky na predaj predmetných nehnuteľností s tým, že ak toto odmietne, bude nútená postúpiť vec exekútorovi, čím vzniknú vysoké náklady a výťažok z predaja nehnuteľnosti sa citeľne zníži. Súčasne ho požiadala, aby do 20.07.2013 zaslal svoje stanovisko. Listom z 19.07.2013 žalobca odpovedal na list žalovanej tak, že vykonáva potrebné kroky k tomu, aby bola možnosť predmetnú nehnuteľnosť predať. Súčasne oznámil, že ani žalovanej nič nebráni, aby podnikla obdobné kroky smerujúce k predaju predmetnej nehnuteľnosti. Žalovaná následne 23.07.2013 podala návrh na začatie exekučného konania a súdnemu exekútorovi JUDr. Ernestovi Polákovi, so sídlom Exekútorského úradu v Skalici, Gorkého 1, bolo dňa 26.08.2013 udelené poverenie na vykonanie exekúcie. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal žalobca námietky, o ktorých právoplatne rozhodol Okresný súd Senica uznesením zo dňa 13.05.2014, č.k. 8Er/553/2013-67 tak, že námietky povinného zamietol.

11. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia (v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. a § 43 ods. 1 Exekučného poriadku), že list žalovanej, zaslaný mu prostredníctvom advokáta JUDr. Dušana Krivského dňa 10.07.2013 a jeho odpoveď, zaslaná žalovanej listom zo dňa 19.07.2013, nepreukazujú splnenie ani zabezpečenie splnenia vzájomnej povinnosti žalovanej, vyplývajúcej jej z uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 07.03.2013, pod sp. zn. 11C/99/2012 ako podmienky podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku pre účely exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ernesta Poláka pod sp. zn. EX 17/2013.

12. Podľa § 43 ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa to, čo rozhodnutie ukladá povinnému, viaže na splnenie podmienky alebo na splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného, možno vykonať exekúciu len, ak oprávnený preukáže, že sa podmienka splnila alebo že svoju vzájomnú povinnosť voči povinnému sám už splnil, prípadne jej splnenie zabezpečil. V prípade sporu rozhodne súd.

13. V danej veci zhodne so súdom prvej inštancie bol aj odvolací súd toho názoru, že exekučný titul - uznesenie o schválení súdneho zmiaru o zrušení podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnostiam a nariadenie predaja nehnuteľností, oprávňuje ktoréhokoľvek zo spoluvlastníkov, aby podal návrh na vykonanie exekúcie predajom nehnuteľností, a to bez splnenia akýchkoľvek podmienok alebo splnenia vzájomných povinností. Tento exekučný titul v danom prípade žiadnemu z účastníkov žiadnu povinnosť neukladá. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že ust. § 43 ods. 1 Exekučného poriadku sa na predmetnú vec nevzťahuje. Povinný mal možnosť sa brániť vo vykonávanej exekúcií podaním námietok, čo aj urobil, pričom o týchto námietkach bolo právoplatne rozhodnuté ich zamietnutím.

14. Na vecne správnom rozhodnutí súdu prvej inštancie nič nemení ani fakt, že súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nesprávne konštatoval nedostatok naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení, keď naliehavosť právneho záujmu nebolo potrebné preukazovať, keďže táto vyplýva priamo zo zákona (viď ust. § 43 ods. 1 Exekučného poriadku).

15. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj o trovách prvoinštančného konania.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na ich náhradu v rozsahu 100%. O výške týchto trov rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie za podmienok stanovených v ust. § 419 až § 425 CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.